

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOST"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES (CENE NAROCNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:

(Po raznosalcu v Clevelandu in po pošti izven mesta):
For One Year — (Za celo leto) \$5.50
For Half Year — (Za pol leta) \$3.50
For 3 Months — (Za 3 meseca) \$2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):
For One Year — (Za celo leto) \$7.50
For Half Year — (Za pol leta) \$4.00
For 3 Months — (Za 3 meseca) \$2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemskie države):
For One Year — (Za celo leto) \$8.00
For Half Year — (Za pol leta) \$4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1945 at the Post Office at Cleveland,
Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

William Winter (O. N. A.):

DELEGAT RDEČE KINE

V SAN FRANCISCO

Komunistična partija Kine je zastopana na konferenci v San Francisco. Njen predstavnik je prijažen, srednje star, dobrovoljen Kitajec, po imenu Tung Pi-Wu. Tung si prizadeva, da bi objasnil Amerikancem cilje in politične smernice svoje stranke.

Stranke, ki niso vključene v Kuomintangu, so v San Francisco v manjšini, tako da Kuomintang odloča o vsem na podlagi svoje večine pri glasovanju. Kljub temu pa pravi Tung, da je srečen, da je prišel v San Francisco, ker mu daje to priliko, da razčisti vsaj do neke mere napake vtise, ki so se razširili v Ameriki glede kitajskih komunistov. Pregled tega, kar pripoveduje Tung, je v kratkih besedah naslednji:

Theoretično ni v ideologiji kitajskih komunistov ničesar, kar bi jih bistveno ločilo od komunistov v drugih deželah. Njih cilj je, da sezidajo svoboden svet, v katerem naj izgine vojna in izkoriščevanje, in skrb za golo življeno. To mora biti v bistvu cilj človeškega napredka, pravi Tung, a kitajski komunisti so se namenili, da izvedejo ta cilj na Kitajskem.

Toda razmere v Kini so zelo različne od razmer v drugih deželah sveta. Postopek mora biti zategadelj tudi popoloma drugačen. Kina je starašno zaostala, tako v gospodarskem kot v političnem pogledu. Tam ni demokracije, niti načrtov za gospodarski podvig dežele. Prvi cilj mora biti vsled tega, da se doseže demokratična vlada in dvigne standard življenga ljudstva.

Kitajski komunizem je različen od socialistične demokracije v Sovjetski uniji, ker so razmere povsem drugačne, pravi Tung. Teh dveh sistemov ne velja zamenjati.

V onih predelih Kine, v katerih vladajo komunisti, ni nobenih veleposestnikov. Večina ljudstva se preživlja kot delavci ali mali kmetje. Uživajo pa popolno svobodo govora, pisanja in shodov, svobodo vere, volitev in vse druge demokratične pravice.

Komunistična partija ne dominira političnega življena v teh krajih, temveč se strogo drži načela "tretjine," kar pomeni, da je razmerje med komunisti in ne-komunisti v javnih službah 1:2, po en komunist na dva ne-komunista. Pri volitvah pa niti komunisti sami niso prisiljeni, da bi volili svojega kandidata, in često tudi dejansko glasujejo proti njemu. V pogledu poljedelstva je poglaviti cilj sedanje vlade, da zniža najemnino zemljišč, ki je ogromna, in iznosi približno 60% sem in tja pa tudi 80% vsega pridelka — tako da ostane kmetu-najemniku, ki je delal in se potil, le zelo malo. Tudi posojila si prizadeva komunistična stranka napraviti manj pogubna. Povprečne obresti so več kot 24% na leto, tako da po komaj treh letih posojilo poskoči za 100%.

Po vojni nameravajo komunisti temeljito preurediti te razmere, v katerih gredo skoro vsi plodovi dela posestnikom zemlje. Preobrat se mora izvršiti mirnim potom, pravi Tung, in sicer tako, da bo narod sam odločal o tem, kaj hoče. Dokler pa traja vojna, se je treba zadovoljiti s tem, da se zniža breme narodu, v kolikor pač mogoče.

Na vsem komunističnem ozemlju so bile ustanovljene zadruge, in sicer zadruge konzumentov in producentov, ter so v veliki meri povečale pridelek. V pokrajini Yenan dela skoro vsa vojska od časa do časa na polju, da pomaga kmetom.

Od komunistov kontrolirana ozemlja imajo skupno prebivalstvo od skoro 95 milijonov ljudi. Armada šteje preko 900,000 mož. Oprema teh čet so puške in strojnici,

toda, ker ni nobenih dobav iz zunanjega sveta, so mnoge teh čet le slabo opremljene in oborožene. To je redna armada. Poleg nje so še milične čete, ki štejejo preko 2,000,000 mož. Te čete so rezerva, ki se začasno le vežba, ter poseže v boje le, ako je njihovo domače ozemlje napadeno. Obseg armade ni bil povečan, ker primanjkuje orožja. Cilj teh oboroženih sil pa je, po besedah Tunga, pobijanje Japoncev.

Investicije ameriškega kapitala bi bile dobrodoše, in bi bile tudi pod zaščito vlade. Komunistične oblasti so besne le proti veleposestnikom in oderuhom. Ta komunistična partija ni proti-kapitalistična, temveč le proti izkorisčevanju. Ona zahteva za narod demokratičnih pravic in obtožuje Kuomintang, da je diktatoričen.

Urednikova pošta

O prireditvi dramskega društva Anton Verovšek

Tem potom naj bo izrečena v imenu trpečega naroda v starem kraju najlepša hvala vsem, ki ste pomagali na en ali drug način, da je celo tvoj nastav izvršila v lepem redu. Ne bom po imenu imenoval posameznikov, ker bi vzelo preveč prostora. Hvala vsem skupaj.

Hvala tudi Mrs. Nežiki Kalan in Steve Bartel, ker sta darovala vsak po en dolar v blagajno. Kakor je vam znano, bo ves čisti dobitek te prireditve izročen naši postojanki št. 48 SANS za pomoč našim siromakom v starem kraju.

Kakor hitro bomo imeli zaključene račune, se bo izročil denar na pristojno mesto in počasno bo koliko je bilo čistega dobitka. Priporočam tudi drugim društvom, da se zavzamejo za to potrebeni stvari. Na ta način se da napraviti precej za naše trpeče brate.

Johir Zaic, predsednik.

Zahvala

Pevski zbor "Slovan" si šteje v dolžnost, da se najlepše zahvali vsem, ki so pomagali pri preloženem koncertu.

Hvala sledičim, katerih imena so bila pomotoma izpuščena na programov:

Dolgan Hardware, Anton Skufca, John Sesek, 1921 Shawnee Ave., Paper Hanger; Dr. A. F. Vichick, 791 E. 185 St.; Dr. William Rottar, 829 E. 185 St.; Northeast Sales and Service, 819 E. 185 St.; Charn Dress Shop, 827 E. 185 St.; Cass Drug Store, 783 E. 185 St.; Real Hardware Co., 727 E. 185 St.

Posebna hvala Franku Cesnu za govor, ki ga je podal, ter Math Intiharju za pomoč.

V blagajno so prispevali: John Mevla \$10.00; Frank Podboršek \$3.00 in Mary Knez \$2., za kar se jim izreka iskreno zahvalo.

Odbor.

Domača fronta

Prodaja avtomobilov po maksimalnih cenah

Washington. — Office of Price Administration je naznani, da morajo osebe, ki v oglasih ponujajo na prodaj stare osebne avtomobile, bodisi v dnevnikih ali drugih publikacijah, navesti v svojem oglasu: Kakšen voz je, leto modela, tip modela, ceno, za katero je na ponudbo, ter izjavo, da je cena "v skladu z maksimalno ceno OPA".

ki poteka od vzhoda proti zpadu in je dovolj širok za cesto. Vhod mu je velika dvorana in po vsem predoru so našli nosilce, ki so služili za svetilke. Na obeh stranach predora se odpirajo v ognjeniško kamenino vsekane dvorane. Našli so tudi vodnjake, ki so zbirali vodo.

Izvor tega podzemskoga prehoda je neznan. Arheologi so izrekli domnevno, da so ga zgradili vsaj izpopolnili v dobi državljanjskih vojn. Oktavijan in Agripa naj bi ga bila zgradila, da bi si olajšala transporta vojničev.

Po drugi domnevni naj bi bila neka zveza med Vergilovim spremom in tem podzemskim hodnikom, ki se cepi na vse strani. Dolgo časa so menili, da je tu Sibilina jama — toda resni arheologi niso nikoli verjeli brez pomislekov v to legendi. V resnici je tudi malo težko spoznati v tem predoru okolje, ki ga opisuje Vergil VI. spev.

Znameniti italijanski arheolog prof. Maiuri se je pred časom odločil, da reši to uganko in je začel sistematično raziskovati grič, na katerem je stala kumanska akropola. V kratkem času je uspel kronal njenovo delo. Ves grič je preluknjan od jam in podzemskih hodnikov. Kakor so poročali listi, je našel prof. Maiuri nekoliko korakov od predora v kumanskem griču tudi Sibilino votilno. Rastlinje je bilo popolnoma zaravnalo v hodo in ni čudno, da je dozdaj niso odkrili. Del vhodne dupline so bili kumanski vinoigradniki izkoristili kot shrambo za svoje orodje. Za to shrambo se odpira hodnik, ki ima v prečetu trapezno obliko, kakršno najdemo prečestokrat v hodnikih podzemskih grobnic. Ta hodnik je dolg najmanj 120 m in na obeh straneh se odcepí od njega 12 drugih hodnikov, ki so bili napolnjeni z ruševinami. Arhitektura tega novega predora je tipično grška. Končuje se v podzemskem svetišču, ki ima obliko križa. To svetišče je popolnoma takšno, kakor ga opisuje Vergil.

Dva meseca je trajalo, da so očistili glavnini hodnik in vseh 12 stranskih hodnikov razvalin. Potem so prešli na očiščenje svetišča, ki ustreza načinu, tudi opisu nekega anonimnega krščanskega pisatelja iz 4. stoletja. V času tega opisa je bila Sibilina votilna podzemski bazilika novi veri.

Ko je prof. Maiuri odkril votilno, je kmalu ugotovil nje podnebne namene. Eden izmed četrtice križnih delov je bila celična, kjer je Sibila izgovarjala svoje prerokbe. Drugi del je bil spalnica, kjer so našli so v njej vdolbinu, kjer je nekoč stala postelja. Tretji del pa je bil po vsej priliku samo za ventilacijo. Svetišče je moralno biti nekoč zaprto z vrati, ker so našli sledov tečajev.

Cetrti del križa je bil samo podaljšek hodnika, ki je vezal votilno z vnanjim svetom. Na površju griča je našel Maiuri v enakih presledicah celo vrsto vbočin v tleh, ki so morale nekoč služiti Sibilinemu podzemju kot okna. Svetišče spominja po svojem slogu popolnoma na mikensko in kretško dobo.

Kdorkoli je drgnil svoje hlače na klope gimnazije, pozna tisti del VI. speva "Eneide", v katerem daje Vergil govoriti Sibili, ki preročuje ustavitev Rima in srečo tega mesta. Spev podrobno opisuje Sibilino votilno v grškem mestu Kumi v Kampaniji.

Kuma obstoji še danes in že nekaj let izkopavajo arheologi v njej. Ta izkopavanja so nam rekonstruirala zelo točno akropolo v dobi, ko se vrši Vergilov spev.

Od 1. 1925 so arheologi izkopali ostanke Apolonovega svetišča in odkrili kraj, kjer je stalno Jupitrovo svetišče. Poleg tega so našli kakšnih 700 km dolg predor pod kumanskim gričem,

Nemci strmijo

ŠKRAT

Ljubosumnost

Lady Forster je bila daleč po svetu znana krasotica. Ko se je mudila v Lausanni, sta jo obvezala dva slavna moška, in sicer zgodovinar Gibbon (umrl leta 1794) in zdravnik Tissot. Simpatije obeh so se kmalu križale in drug sta zalezovala druga gega.

Nekoč je dejal ljubosumnij Tissot Gibbonu:

— Gospod zgodovinar! Če lady zbole zaradi vaših receptov, bom ozdravil jaz. Gibbon je prestregel očitek i izjavil:

— Gospod zdravnik! Če lady umre zaradi vaših receptov, bom skrbel jaz, da bo ostala nesmrtna.

Rak—največji ubijalec

Na podlagi zdravniških podatkov bo v Zedinjenih državah letos umrlo vsled raka do 165,000 oseb. Izmed teh 165,000 oseb, bi si najmanj 55,000 oseb ohranilo življenje a k o bi obiskale svojega zdravnika ob pravem času in sledilo zdravljenju.

Najvažnejši faktor pri zdravljenju raka je, to da se bolezni izsledi čimprej ob prvih znakih, in potem, da se začne z zdravljenjem. Glasom zdravnike v katerem prebiva včas do 20 metrov visoko, nikoli ne spušča drugega kakor leta. Sicer v nobenem teh primerov ne more biti govora o pravem letenju, zato nimivo pa je ugotoviti, da so med drugimi na drevo prebivajočimi živalmi tudi nekateri vrste kač poskušale zavojevati s ozračje.

Opomini glede racijoniranja

Meso, sir, maslo, konzervirane rabe in mleko

Rdeče znamke Y-5 in Z-5, in A-2 do U-2 so veljavne vsaka za 10 pointov.

Procesirana jedila

Modre znamke H-2 do C-2 so veljavne vsaka za 10 pointov.

Sladkor

Sladkorna znamka štev. 35 za 5 funtov sladkorja je veljavna do 2. junija. Znamka štev. 36 je veljavna do 31. avgusta.

Kurilno olje

Znamke štev. 1, 2, 3, 4 in 5 so sedaj veljavne, vsaka za 10 galonov.

Cevlji

Znamke štev. 1, 2 in 3 z zrakovim v knjižici štev. 3 so veljavne do preklica.

Eager Beaver

GOLIN ALLEN AS MC FOR O.W.I.

za članice in prijatelje priredi krožek

št. 3

Dušica Rožamarija

(SVETNICA IN NJEN NOREC)

Agnes Gunther

Poslovenil Boris Rihteršič

(Nadaljevanje)

"Nisem vedela, kaj sem dela; zdaj pa vem. Velik greh me teži, in zato se moram batiti. Ni sem vedela, kaj delam."

"Božjo voljo požnamo pogosto šele takrat, ko smo jo že prepolili."

"Oh, da mi to poveste! Da. V zadnjih nočeh sem se tega zavedala, ko so me oči gledale. Tako očitajoče. Zviti sem se morda pred očmi kakor črv..."

"Cigave oči so bile?"

"Ne vem. Ali pa morda vem. Nekoč se je nekdo obrnil... In to vsem zdaj in drhtim, toda prepozno je že in ne da se več praviti."

"Vse na zemlji se da popraviti, reče modri mož tam pri odprttem oknu, odkoder se žari večerni soj v sobo."

"In ne morem več nazaj. Oče misli o meni, da sem storila neko dejanje, ki je bilo strahopetno, zahrbitno in okrutno."

Profesor vzlikne z jasnim glasom: "Ne, to ne, princesa... to ne. Toda vaš oče mora imeti pač nekakšne vzroke, da misli tako."

"Ima jih. Vse je tako zapleteno in zavito, zanka iz trnja, in trni prebadajo moje srce. In ko so me sodili, so rekli—ne o meni: 'Pred smrtjo človek ne laže!'"

"Princesa, pa vendar niste."

"V začetku je bilo lahko. In bila je poslednja ljubezen, ki sem jo hotela izkazati svojemu očetu, in on tega ne bi bil smel zvedeti. Slabotno srce imam, in za tem utegne marsikdo umreti. Meni bi bilo še dosti laže, saj imam tu svoje drobne škarjice. Toda bilo bi tako strašno—maščevalno! In vsem bi bila dala prav. Tako pa sploh ne bi nicedar zvedeli. In izprva je bilo lahko. Mnogo, mnogo solza, lepih in strašnih in prisrčnih.—In moja duša se je pogosto sprostila in je lahko šla tja, kamor je hotela. K ocetu, da je videla njega in da je pogledala, ali ima še zmerom mojo sliko nad svojo pisalno mizo."

Doktor nekaj zagode in voz obstane. Pred vrtnimi vrati sto-

ti, ali pa je tako slaboten, da ne loči več resničnosti od sanj.

"In potem so prišle oči in me pogledale. Tedaj sem vedela, da sem grešila nad ljubezni. In moralna bi bila vzeti črno bruno nase in ljubiti svojega očeta še naprej. Ne bi ga bila smela zapustiti, kajti kdor ga ljubi tako kakor jaz. Zdaj pa je prepozno, to dobro vem. Poizkusila sem, a ne morem več nazaj."

"Ni prepozno, princesa, nikoli ni prepozno. Hvala bogu, nekoga slišim!"

Bila je Liza, ki je prišla s precej objokanimi očmi v sobo. Med potjo se je je lotilo domotožje. Skrb, božična tujina—saj ne ve, ali je poletje ali zima.

"Princesa, zdaj bomo storili vse, kar bo potrebno. Jaz pojdem po zdravnika, vi, gospodiča pa boste spravili svojo mlado gospodarico v posteljo. Princeza, volja zmore mnogo, neizmerno mnogo. Marsikaj bi vam lahko o tem povedal. In vi imate vendar najtrdnješo voljo. Če poznata človek pot, lahko tudi hodi po njej."

In profesor odhitil s svojim dolgim korakom in najde na Marinini prazen voz, ki ga odpelje k zdravniku.

Mladi zdravnik brez bolnikov v zadregi vstane.

Gospod tajni svetnik, tako veselo me gledate, kakor bi mi prinašali najmanj epidemijo črnih koz... O, seveda, takoj pride. Ne vem, kaj naj bi me zadržalo. Kam?"

"Peljali se boste, kolikor hitro se bo dalo s tem majavim vozom."

"H komu?"

K neki princesi Brauneški, doktor. Prosim vas, bodite u obugom otrokom zelo obzirni in nežni."

K princesi, nemogoče! Že samo njen naslov zahteva več nežnosti kakor bi je zmogel. Raztajjal se bom."

"Hudo je, doktor! Moram vam povedati, da je naredila nekaj sama s seboj in da je hotela umrjeti."

"Moj bog, seveda! Ce ne bi bilo nič obupnega, ne bi iskali nemškega zdravnika."

Doktor nekaj zagode in voz obstane. Pred vrtnimi vrati sto-

jih velik gospod, v katerem se da v temi prepoznavati nemški častnik v popotnem plašču, in gleda proti vhodu. Ko zasiši obo gošča, stopi bližje in sname klobuk:

"Oprostite, ali ne stanuje v tem parku princesa Brauneška?"

"Da, v vili Riposi."

"Hvala vam—" in gospod se prikloni in gre po cesti navzdol; očitno je hotel samo poizvedovati. Gospod profesor spremi zdravnika do levov.

"Samo delno javnega. Več družin prebiva v tem parku. Če hočete priti vanj, boste storili to z isto pravico kakor jaz. Saj smo v gostoljubni deželi..."

In veliki gospod pride res na vrt, začaranja hiša in spet ni nikjer žive duše. Pojdite kar dalje postopnicah do srednjih vrat."

Potem se začne profesor izprehajati po palmovem gaju. Zrak se je iznenada ohladil. Prehladil se bo in potem se bo moral spet zdraviti. Gospod iz Sa-

marije bi že davno sedel v Jerih, tajni svetnik pa v hotelu pri kozarcu vina, če si ne bi bil na poti naložil kopice bojazni, skrbi in zadreg. Tako stopica zdaj sem in tja, zadeva pa traja neverjetno dolgo. Mimo grede pride spet do vhoda. Tu stoji že spet Ne-mec s popotnim plaščem. In ker je gospod profesor prej z njim govoril in je sploh zelo vlijuden mož, sname klobuk in tuječ tudi. In ta pravi: "Ta vrt menda nima javnega prehoda?"

"Sam delno javnega. Več družin prebiva v tem parku. Če hočete priti vanj, boste storili to z isto pravico kakor jaz. Saj smo v gostoljubni deželi..."

In veliki gospod pride res na vrt...

"Tajni svetnik Schwarzen iz Giessens."

"Grof Thorstein."

Profesorja nekaj strese.

"Grof Thorstein iz Rima? Via Settimo Settembre?"

"Da, in pravkar prihajam od onodod."

Tedaj prihiti profesor po stopnicah.

"Dragi gospod profesor, bodite tako dobri—saj ste naročili vozniku, naj čaka?—in priskrbite mi tole iz lekarne. Ne, še nič se ne da reči. In dve brzojavki. Ena je za kneza, druga za grofa Thorstein. Potem se pa takoj vrnete s stvarmi iz lekarne. Princesa bi rada čim preje govorila z vami."

Doktor se naglo obrne spet k vili. V mraku, ki je tako naglo

padel, ni opazil, da je še nekdo na vrtu.

"Gospod tajni svetnik, brzojavka... Oprostite mi, slišal sem svoje ime. Jaz sem edini Thorstein, ki bi mu princesa mogla brzojaviti. Lahko se vam legitimiram."

Hlastno sež po denarnico in vzame iz nje nekaj pisem na svoj nosl ter naposled potni list.

In gospod profesor gre k naj-

bližji cestni svetilki, pregleda z

natančnostjo znanstvenika pot-

ni list in izroči potem grofu s

prisklonom brzojavku.

Dolar za dolar ne morete prekositi

MONCRIEF vrednost

Poklicite vašega MONCRIEF prodajalca

THE HENRY FURNACE CO., MEDINA, O.

A. GRDINA & SINOV

Pogrebni zavod

1053 EAST 62nd ST. HENDERSON 2088

Ambulančna posluga podnevi in ponoči

Ustanovljeno 1908

ZAVARovalnino vseh vrst vam točno
PRESKRBI

Haffner Insurance Agency

6106 St. Clair Ave.

Domači mali oglasnik

GOSTILNA

Mr. in Mrs. Frank Kopina
481 EAST 152nd St.Pri nas vam vedno postrežemo z dobrim
ZGANJEM, PIVOM IN VINOM.
Okusen prigrizek. — Prijetna družba.
Se priporočamo za naklonjenost

Frank Mihčič Cafe

7114 St. Clair Ave.
DOBRO PIVO, ZGANJE IN
PRIGRIZEK
ENDICOTT 0359
Odprt od 6. zjutraj do polnoči

Ange's Cafe

Preje Louis Seme's
6507 St. Clair Ave.

Odprt od 6. zj. do 12. zv.

Three Corner Cafe

1144 EAST 71st St.
Andy Kavnik in John Levstik,
lastnika.
Izvrstno pivo - vino - žganje
in okusen prigrizek.

Se priporočamo

Mr. in Mrs.

Joe Sustarsic

GOSTILNA

6702 St. Clair Ave.
Postrežemo z izvrstno pičačo
in okreplčili

HECKER TAVERN

John Sustarsic in Frank Hribar
1194 EAST 71st St.
ENDICOTT 8366Pri nas dobite vedno dobro
pivo, vino in žganje ter okusen
prigrizek.

Odprt do 12. ure

GAY INN

J. Marin in J. Simčič, lastnika
6933 ST. CLAIR AVE.
Fino pivo, vino in žganje, ter okusen
prigrizek. — Za prijetno družbo
obiščite nas.

JANSA'S CAFE

1297 E. 55 St.

Serviramo najboljše pivo, vi-
no in žganje ter okusen prigrizek.
Odprt do 12. ure. — Se
priporočamo za obisk.Oglasjate v - -
Enakopravnosti

AVTOMOBILSKA POSTREŽBA

RE-NU AUTO BODY CO.

982 East 152nd St.

Popravimo vaš avto in prebarvamo, da bo kot nov.

Popravljamo body in fenderje.

— Welding!

J. POZNICK — M. ZELODEC

GLenville 3830

ELYRIA AUTO REPAIR AND WELDING

Joe Mrhar, lastnik

Towing, Parts, Batteries, Painting

Body Fenders

6815-31 SUPERIOR AVE.

ENDICOTT 9361

Moderna slovenska popravljalnica

PRODAJAMO TUDI NOVE WILLYS

AUTOMOBILE IN TRUKE

Superior Body & Paint Co.

Popravimo ogrodje in fenderje.

Prvovrstno delo.

Frank Cvelbar

6605 St. Clair Ave. EN. 1633

E. 61st St. Garage

Frank Rich, lastnik.

Se priporočamo za popravilo in barvanje vašega avtomobila. Delo točno

in varen.

RAZNO

CARLSON'S HI-SPEED SERVICE

905 East 185th St.

PREJE STOPAR'S

Mi imamo avto-rack; najnovejšo na-
pravo za mazanje avtomobilov. Delo
garantirano. Se priporočamo.

JIM OKORN

Slovenski krojač

Čistilnica ženskega in moškega

oblačila

6906 ST. CLAIR AVE.

Se priporočam

POZO R,

HISNI GOSPODARJI!

Kadar potrebujejo popravilo pri
vaših posloplih, pri strelah, žlebovih
ali fornezh, zglašite se pri

LEO LADIHA

1336 E. 55th St. HENDERSON 7740

F. S. FINZGARJEVI

ZBRANI SPISI

I, Sama

(Nadaljevanje)

"Tudi njene gozdove sem prehodil, dvakrat, trikrat. Tu pa rečem: Vsaka ura je zlata vredna — za izgubo ali za dobiček! Nikomur se še ne sanja ne, kaj je denarja po teh njenih tokavah. Njej sami pa najmanj. Kaj pa baba ve. Nič."

"Jaz pa vem, dobro vem."

"Nič ne veš, Stefan, ti tudi ne. Samo jaz vem — in pa še eden!"

Mesetar je potrepetal z levim očesom, Štefan se je hagnil razburjen do njega.

"Kdo, zlodja? Lažeš!"

"Veš, kaj mi je rekla danes?"

"Si bil tam?"

"Bil. Je rekla: S Smrekarjem se še ne menim ne, ker je tako trd, vsaj dva dni ne. So bili iz Trsta pri meni . . ."

"Peklenka reč, kdo?"

"Počakaj. So bili iz Trsta pri meni, je rekla, pa mi bodo jutri ali pojutrišnjem pisali ali celo kar udarili na telegraf. Če pa ne bo pisanja, potem pridita s Smrekarjem."

"Iz Trsta? Le kdo jih je zvobil na to sled? — Jok, to ti povem, če si ti . . ."

Smrekar je zardel od jeze in divje buljil v mesetarja. Ta se je pa široko zarežal in pokazal škrbine rumenih zob.

"Jaz ne, ker nisem tak pri-smoda, da bi si žagal vejo, na kateri stojim. Slutim pa."

"Koga?"

"Minka!"

"Učiteljica?"

"Prav ta utegne biti."

"Ne verjamem," se je oglasila Smrekarica.

"Tiho, ženske!" je zaškripal Smrekar, razgret in razdražen.

"Jok, govoril!"

"Ko sva midva odšla zadnjič, in ti nisi hotel primekniti tistih par tisočakov — prebiti si bil neumen —" je prišla Minka prosiš za revne šolarje. In Strniška, vem, da se je grozila nad two skopostjo pred učiteljico. In ta — saj se v vsako reč vtakne — je pač rekla: Mati, poskusite, ponudite drugam. Takole!"

"Če je to naredila, potem naj se pripavil!"

Alena se ni mogla zmagati in je rahlo poskusila zagovarjati Minko.

"Gospod Smrekar, saj ni misila . . ."

"Ženske tiho! sem rekel. Ne vtikajte se vmes! To pa rečem: Alena, vi zvedite to stvar od Minke. Morate! Če je res, potem ji je tu odklenkalo. Sem že drugačne pregnal, pa bi te ne."

Smrekarica je ovila roko Aleni krog pasu in jo stisnila k sebi. Čutila je, kako drgeta od razburjenja.

"Saj ni tako! Nekoliko ga ima, pa govoril!"

Aleni so se zarezale ostre črte, čelo je zatemnelo v gubah.

"Torej, Jok, kako?"

"Kako? Nič, dokler ne pride pismo. In če pride, zoper nič."

Štefan je naglo vstal in hodil togotno po sobi, da so šklepetale šipe po oknih. Ženski sta se stiskali druga k drugi, mesetar je pa pil in pomežkal v polne kupice, katere si je nalival v strahu, da ne bi ostala kapljica v steklenici.

"Na! Jutri pridi navsezgodaj! če hočeš, kar v naš hlev! Nocoj nisem za pametne misli!"

Štefan mu je stisnil pest drobiha. Jok je stope izpel zadnjice — in odšel.

Tedaj je tisto pa naglo odšla tudi Alena. Niti lahko noč ni rekla.

V svoji sobi je segla po pereci, da bi pisala staršem. "Moram, moram! Ne, tu ne vzdr-

lelo, kakor bi udarjali po njem. Sram ga je bilo te tovorne procesije in še ozreti se ni upal v okna, ko je stopal mimo hiš. Pa dasi se ni ozrl, je čutil, da izza prislonjenih vetrnic mežikajo oči njegovih dolžnikov in se mu njih usta porogljivo reže.

"O kanalje beraške, posvetim vam! Biriča v am pošljem pred vrata, biriča z bobnom, da izterja vse te širom doline razupane stotake! Bomo videli, kdo se bo tedaj režal in se čeljusti ter mežikal skozi okna. Bomo videli! Naj vam preloži Taljan, naj le, Smrekar vam ne bo več prekladal, beračem!"

Polagoma je ugašal motni kolobar krog sveče in ginil, komolec je spodpolnil po mizi, glava je Smrekarju omahnila na laket. V sanjah so begale mimo njega sence. In vse so se mu režale v obraz. Tudi Minko je videl med njimi, celo Joka, ki se mu je ognil s poto za grm, pljuvil skoz rumene zobe tobakovo vodo in potresel z denarjem po žepu.

Smrekar pa je grgral in se stresal v spanju . . .

Sveča je dogorela, stenj je omahnil, visoko je zaplapal zadnji zubelj, skoz okna je gledalo sivo, pusto jutro.

Smrekar se ni prebudil.

Dvakrat je prišla ona taho in soro in se še tiše vrnila iz nje.

Ko je prišla tretjič, mu je prinesla kave in kozarček konjaka.

Rahlo mu je položila roko na vročo glavo.

"Štefan, ko bi malo kave, ves truden boš, ko spis takole."

Smrekar je naglo dvignil glavo, zbgan pogledal svečnik, se ozri proti oknu in si pomel oči.

"Tina, kje je Jok?"

"Bržkone še spi!"

"Takoj ponj! Sem naj pride!"

"Precej! — Oh, samo oblec si, Štefan! Hladno je!"

"Po Joka, in ne jezi me!"

Smrekar je zvrnil kozarček konjaka, žena je taho zaprla vrata.

Štefan je vstal in se spreholil po sobi. Stopil je k oknu in, kakor je bil razrahan in odpet, ga je odpril in se še zmenil in za prehlajenje, pred katerim ga je svarila žena.

Ko mu je dehnilo hladno jutro v trudno glavo, je iztegnil mišičaste roke, da so mu pokali sklepki.

"Ha-ha-ha," se je zasmehjal, ko je brodil z žličico po kavi. Smrekarju se boste režali, kaj pak, in ga opeharili za dobiček! Kako je človek neumen, kadar spi!"

In spet se je gromski zasmehjal.

Prav takrat je stopila v njeno sobo Alena, namenjena do Viktorja.

"Dobro jutro, gospod Smrekar."

Ni je pogledal in nič ni odgovoril.

"Kmet," je pomislila Alena in šla hitro mimo njega.

Viktor je še spal.

VI.

Nad vas se je obesilo pusto in megleno jutro. Od drevja so polzeli kaplje, zadnje georgine in kriantema na vrtu so kakor objokane povešale cvetove.

Pri Smrekarjevih je bilo čuda da taho.

Gospodinja je hodila po prstih in se ogibalna soba, kjer je ždel on. Celo krog gospodarskega poslopja ni to leno jutro vzbudilo življenga kakor sicer.

Deklam in hlapcem se ni ljubil govoriti. Zehajoč so opravljali jutranje posle in drsalni s šklebedri po preddverju, kot bi se še ne bile zdramile noge, da bi dvignile obutal, kakor se spodobi. Edino konjski hlapec se je enkrat začudil z zategnjениm "aha-a", ko je zagrabil paroče strelje pa z njim vred prijet meštarjevo nogo. Jok je zahrustal z zobmi, zamacikal z žežnimi ustini in smrčil mirno dalje.

Smrekar to noč ni zatisnil očesa. Novica, kakor mu je bil razodel mesetar, ga je grizla in razburjala, da ga je kuhalna vročica. Ko je odbole tri po polnoči, je taho vstal, se napol oblek in šel v drugo sodo, kjer je prižgal luč in sedel k pisanemu mizi.

Da bi se premamil in premostil, je odpril zamazano računsko knjigo in pretehtaval dolžnike in obresti, sešteval in računal.

Toda komaj dve strani je presodil, ko mu je roka sama od sebe izpustila svinčnik; glavo je uprl na komolec, številke v knjigi so se zmedle, oči so zastremile v plamen sveče, ki se je širil in širil ter se spremenil v moten kolobar. In sredi tega nejasnega kolobarja je stala stara vodova Strniška in se mu rogalova. Tujo, laško govorico je slišal, celo cvenk cekinov in srebrnikov, ki so jih tujci nasipali v svoje žepi. Osramočen se je vračal domov s klobukom na očeh. In po cesti so škrpali parizarji, obloženi s hlodji, in vozniki so pokali z biči tako samopasno, da ga je vselej zabo-

šil po sobi. Stopil je k oknu in, kakor je bil razrahan in odpet, ga je odpril in se še zmenil in za prehlajenje, pred katerim ga je svarila žena.

Ko mu je dehnilo hladno jutro v trudno glavo, je iztegnil mišičaste roke, da so mu pokali sklepki.

"Ha-ha-ha," se je zasmehjal, ko je brodil z žličico po kavi. Smrekarju se boste režali, kaj pak, in ga opeharili za dobiček! Kako je človek neumen, kadar spi!"

In spet se je gromski zasmehjal.

Prav takrat je stopila v njeno sobo Alena, namenjena do Viktorja.

"Dobro jutro, gospod Smrekar."

Ni je pogledal in nič ni odgovoril.

"Kmet," je pomislila Alena in šla hitro mimo njega.

Viktor je še spal.

Meiji Shrine Burned to Ashes

The grand Meiji shrine, near the Imperial palace of Japan in Tokyo where the Emperor often officiated, was among the places hit in a four-hour-long raid by a huge fleet of American superfortresses. The Japanese communiqué, which told of the raid in which Imperial palace buildings were hit, said the sanctuary was burned to ashes.

Sedla je k postelji in ga prijet za roko, ki je ležala vrh odeje in stiskala nagrizeno jabolko. Rahlo mu je izvila sad iz roke, Viktor je trmasto namrdnil obraz in se obrnil k steni ter se ni prebudil.

Za delavce

Comptometer

operatorice

Tipkarice

Junior stenografinje

Splošne klerkinje

Pomivalka posode

48 ur tedensko. Tedenska plača, poleg overtime
Zglasite se pri

The Osborn

Mfg. Co.

5401 Hamilton Ave.

Mali oglasi

je hiša za 3 družine; v dobrem stanju ter v prijetni slovenski naselbini. 3 garaže, fornez na plin, cementiran "driveaway."— Dobra investicija. Hitremu kupcu se prda poceni. Nahaja se na 19515 Arrowhead Ave., pri 185 St. Poklicite KE 5152.

"Tina, kje je Jok?"

"Bržkone še spi!"

"Takoj ponj! Sem naj pride!"

"Precej! — Oh, samo oblec si, Štefan! Hladno je!"

"Po Joka, in ne jezi me!"

Smrekar je zvrnil kozarček konjaka, žena je taho zaprla vrata.

"Tina, kje je Jok?"

"Bržkone še spi!"

"Takoj ponj! Sem naj pride!"

"Precej! — Oh, samo oblec si, Štefan! Hladno je!"

"Po Joka, in ne jezi me!"

Smrekar je zvrnil kozarček konjaka, žena je taho zaprla vrata.

"Tina, kje je Jok?"

"Bržkone še spi!"

"Takoj ponj! Sem naj pride!"

"Precej! — Oh, samo oblec si, Štefan! Hladno je!"

"Po Joka, in ne jezi me!"

Smrekar je zvrnil kozarček konjaka, žena je taho zaprla vrata.

"Tina, kje je Jok?"

"Bržkone še spi!"

"Takoj ponj! Sem naj pride!"

"Precej! — Oh, samo oblec si, Štefan! Hladno je!"

"Po Joka, in ne jezi me!"

Smrekar je zvrnil kozarček konjaka, žena je taho zaprla vrata.

"Tina, kje je Jok?"

"Bržkone še spi!"

"Takoj ponj! Sem naj pride!"

"Precej! — Oh, samo oblec si, Štefan! Hladno je!"